VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Laikraksts iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra | CETURTDIEN, 1989. gada 25. maijā | Nr. 20 (491) Cena 1 kap.

Krāšņais kolorīts

Ar RASMU ROZENBAHU esam tikušies daudzkārt. Mūs, žurnālistus, sevišķi iepriecina viņas labvēlīgā attieksme pret mūsu profesijas ļaudīm. Neviena vien intervija, raksts, reportāža no 7. ceha ir tapusi ar viņas tiešo atbalstu un konsultācijām. Kad iepriekšējo reizi tikāmies ar Rasmu Rozenbahu, viņa bija ceha laboratorijas vadītāja, tagad ir vecākā tehnoloģe, patlaban aizvieto ceha priekšnieku.

— Mūsu ceha vadībā notikušas vēl vairākas izmaiņas, — stāsta R. Rozenbaha. — Ilggadējā priekšniece **Ārija Zilmane** aizgājusi pensijā, viņas vietā strādā **Andrejs Rencis**, kurš bija ceha mehāniķis. **Brigita Sulce**, mūsu ilggadējā inženiere koloriste, tagad ir tehnoloģe, bet **Mirdza Klēģere** kopā ar **Tatjanu Jurenko** ir maiņu priekšnieces.

— Kas cehā vēl izmainījies kopš pērngada Ķīmiķu dienas?

— Strādājam, cik nu spējam, ražojam tehniskos un dekorativos audumus, salvetes, kalendārus un citas tautas patēriņa preces. Regulāri atjaunojam sortimentu. Mūsu dekorativie stikla audumi gūst arvien lielāku popularitāti ne tikai Latvijā, bet ari citās padomju republikās. Pēc dažām nedēļām Maskavā atkal notiks vairumtirdzniecības gadatirgus, kurā piedalīsimies arī mēs ar jauniem izstrādājumu paraugiem. Šīkti tikai tas, ka paši nevaram noslēgt līgumus ar ieinteresētajām organizācijām, bet to dara republikāniskā bāze.

Valmieras dekorativie audumi piesaista pircējus ar bagātu krāsu gammu un oriģināliem rakstiem. Kopā ar māksliniekiem **Ariju Pakeri, Anitu Kuzmu** un **Zandu Blauu** par šo krāšņumu rūpējas ceha laboratorijas darbinieki. Krāšņais kolorits ir ceha ķīmiķu nopelns. Viss ir radīts tepat uz vietas, jo rūpnīca ir vienīgā Padomju Savienībā, kas ražo dekorativos stikla šķiedras audumus. Tas, ko pielieto kokvilnas, zīda un citu audumu apdrukāšanai, mūsu apstākļos neder.

Laboratorijas darbinieki kopā ar tehnologiem ziedo daudz laika un pūļu, lai atrastu vislabāko krāsu sastāvu, sagatavotu pareizās receptes. Tālākais jau ir krāsu sastādītāju **Imanta Liepiņa** un **Aldoņa Bergmaņa** pārziņā. Viņiem pareizi jāizmanto pigmenti, saistvielas un citas sastāvdaļas, lai gatavās krāsas atbilstu izstrādātajām receptēm. Un to viņi dara ļoti apzinīgi.

— Nesen pie mums bija atbraucis kāda Rīgas kooperativa pārstāvis, — saka vecākā tehnoloģe, —lai iepazītos ar mūsu pieredzi. Un viņš bija ļoti pārsteigts, uzzinājis, ka krāsu izgatavošanā izmantoti tikai Padomju Savienībā ražotie komponenti, neviena importa. Par to jāpateicas gan **Brigitai Sulcei,** inženierei ķīmiķei **Birutai Pārupei,** gan laboratorijas darbiniecēm **Helēnai Bērzkalnei, Veltai Mohovai, Gaidai Vējiņai.**

Izšķiroša loma ir izejvielu kvalitātei. Diemžēl, ne vienmēr tā apmierina ceha ķīmiķus. Izejmateriāli tiek rūpīgi pārbaudīti pēc to saņemšanas. Ja kvalitāte neatbilst tehniskām prasībām, laboratorijā tiek izstrādāti alternativie varianti — izmainītas receptes, atsevišķu komponentu saturs. Veikalā, iegādājoties dekorativos audumus, kalendārus vai salvetes, pircēji ne vienmēr spēj iedomāties, cik pamatīgs un rūpīgs darbs ieguldīts, lai ceha produkcija būtu tik spilgta un skaista.

Un vēl par vienu ceha darba aspektu, par kuru līdz šim maz runajam: par ekoloģiju.

— Par dabas aizsardzības problēmām esam daudz domājuši un cenšamies tās risināt, — uzsver **Rasma Rozenbaha.** — Krāsvielas, kas paliek pāri un nonāk notekūdeņos, satur arī kaitīgas vielas. Tāpēc visiem strādniekiem dots stingrs norādījums rūpīgi savākt visus drukāšanas krāsu pārpalikumus no šabloniem speciālos traukos un nogādāt uz katlu māju, kur tos sadedzina. Paredzēts, ka ar laiku mēs varēsim savākt visus šos pārpalikumus, sašķirot pa toņiem un pārdot mūsu topošajā veikalā kooperatīviem un privātpersonām, kas nodarbojas ar audumu apdrukāšanu. Tāpat meklējam ceļus, kā samazināt kaitīgu vielu saturu krāsās, aizstāt tos ar mazāk toksiskiem komponentiem.

RASMA ROZENBAHA

Vēl viens pasākums ekoloģijas jomā. Pirms izdedzināšanas audumus piesūcina ar kālija nitrāta šķīdumu. Pārpalikumus līdz šim izlaidām kanalizācijā. Tagad, domājot par Latvijas dabu, izveidojām sistēmu, kas pārpalikušo šķīdumu bagātina un atgriež ražošanā. Tā ieviešam bezatkritumu tehnoloģiju.

Pēc mēneša dekorativo audumu ražošanas ceham dzimšanas diena. Apritēs septiņpadsmit gadi. Bet **Rasmai Rozenbahai,** tāpat kā **Birutai Pārupei,** rūpnīcā jau divdesmit pieci. Daudz redzēts un izjusts, daudz pārdzīvots — gan prieki, gan nedienas. Ražošanas problēmas ir sarežģītas, tehnika novecojusi, vajadzīgi strādnieki, sevišķi krāsu sastādītāji. Ceha kolektivā dzimst jaunas domas, jaunas iecēres. Bet par tām citreiz. Soreiz tikai vēl apsveiksim ceha kolektīvu Ķīmiķu dienā, novēlēsim arī turpmāk nepagurt.

HERMANIS HERCBERGS

HRONIKA

Ķīmiķu dienu sagaidot, rūpnīcā saņemta prieciga vēsts. Mūsu rūpnīca atzīta par vienu no republikas XII piecgades pirmrindas kolektīviem, vienu no 1988. gada republikāniskās sociālistiskās sacensības uzvarētājiem. Kolektīvam piešķirts Latvijas Komunistiskās partijas CK, LPSR Ministru Padomes, republikāniskās arodbiedrību padomes un LĻKJS CK Goda raksts, kā arī rūpnīcas vārds ierakstīts Latvijas PSR Tautas saimniecības sasniegumu izstādes Goda grāmatā.

●

Pirms divām nedēļām rūpnīcas kolektīvam bija tikšanās ar Latvijas TV žurnālistu **Aldi Neimani.**

●

Otrdien rūpnīcā notika Valmieras rajona izpildkomitejas izbraukuma sēde. Tās darba kārtībā bija jautājums par uzņēmuma iespējamo palīdzību lauksaimniekiem.

●

Rūpnīcu apmeklēja LKP Gulbenes rajona komitejas darbinieki un rajona uzņēmumu partijas organizāciju sekretāri. Viņi iepazinās ar tehnoloģisko procesu, partijas darba aktualitātēm.

●

Otrdien rūpnīcu apmeklēja Zviedrijas latviete INESA MILLERE. Viņu interesēja sieviešu darba un sadzives apstākļi uzņēmumā.

●

Austuvē ar čehu steļļu jaunāko modifikāciju iepazīties ieradās Polockas radniecīgās rūpnīcas pārstāvji.

●

Sestdien Rīgā Dailes teātrī notiks Latvijas Kultūras fonda kongress. Valmieras rajona delegātu grupā — arī aušanas ceha arodkomitejas priekšsēdētāja INTA INDRIKSONE.

●

Partijas izglītības tīkla propagandisti kārtējo reizi tikās ar RPI docētāju **Andri Zvejnieku.** Viņš vadīja noslēguma nodarbību par valsts un demokrātijas jautājumiem.

Rīt — Ķīmiķu dienas svinības

PROTAMS, KĀ TUR BUSIM VISI TIE, KAM TUVA UN MĪLA ŠĶIEDRA MŪSU RŪPNĪCA. UN PĒC TRADĪCIJAS SVEIKSIM TOS, KURI NOSTRĀDĀJUSI 10 GADUS. TĀDU IR PĀRI PAR 100.

VIENA NO JUBILĀRĒM

Līdz ar ceriņu ziedu kupenām atnākusi Ķīmiķu diena.

Un, lai arī aušanas ceha darbinieki sevi gan vairāk uzskata par tekstilniekiem nevis ķīmiķiem, svētku vilnis nes arī mūs...

Ar gadiem pieaugts, ka šie ir desmitgadnieku svētki. Šogad cehā 50 jubilāri, visi labi, apzinīgi sava darba veicēji. Liels paldies viņiem!

Taču šoreiz tuvāk gribu pastāstīt par šķērēšanas nodaļas meistari **Liliju Grinbergu,** par to, kāds ir bijis viņas pirmo desmit darba gadu ceļš.

1978. gadā Lilija pabeidza mūsu proftehnisko skolu un sāka strādāt par audēju. Lilija bija laba audēja, darbs veicās, taču tas likās par maz, un pēc neilga laika viņa iestājās Rīgas Politehniskā institūta neklātienes nodaļā.

1981. gada maijs atnesa kāzu dienu, tad pasaulē nāca meita Lāsma un dēls Ivo. Rūpes par mazuļiem prasīja daudz spēka, taču 1985. gadā Lilija institūtu pabeidza un ieguva inženieres diplomu. Tagad Lilija vada III maiņu šķērēšanas nodaļā — mierīgi, nosvērti.

Dienās, kad mēs suminām Liliju, Lāsma absolvē bērnudārzu, atvadās arī no bērnu deju pulciņa kultūras namā. Arī šie ir ļoti nozīmīgi notikumi Lilijas dzīvē, varbūt pat paši nozīmīgākie!

Vēlēsim Lilijai Grinbergai veiksmi arī turpmāk!

ASTRIDA AIZSILNIECE

Zaļais eksperiments izrādījās par zaļu

Līdzšinējo taisnvirziena «pareizo» domāšanas sistēmu nākas nomainīt un problēmas aplūkot to savstarpējās sakarībās, it sevišķi tas attiecas uz ekoloģiju.

Galvenais pārmetums stikla kausēšanas dūmgāzēm ir to fluora, arsēna savienojumu saturs. Tiesa, tas nav pārāk liels, taču gada laikā to sakrājas attiecīgi 38 un 18 tonnas.

Ar jauno gadu paredzēts par katru apkārtējās vides piesārņojuma tonnu maksāt soda naudas, kas, pavirši rēķinot, par dūmgāzēm būtu ap 230 tūkst. rbļ. Tas liek risināt mums dažu labu uzdevumu un uzņemties ar to saistītos izdevumus.

Kā atbrīvoties no šīm nevēlamajām vielām dūmos, turklāt, ja tās veic ļoti svarīgus tehnoloģijas uzdevumus? Proti, tās veicina kausēšanas procesa paātrināšanu un stikla masas dzidrināšanu, jūtami ietekmē lodīšu izstrādes īpašības.

Tehnoloģija ieteic divus ceļus:

1. Attīrīt dūmgāzes no kaitīgām vielām, taču tas ir dārgs, ar kapitālo celtniecību saistīts paņēmiens: jāuzceļ papildus cehs, apmēram tāds kā šihtas sagatavošanas nodaļa. Šādu cehu darbspēja un efektivitāte vēl joprojām ir neskaidra.

2. Kaitīgu vielu aizvietošana šihtā ar mazāk kaitīgām. Šo ceļu arī izvēlējāmies.

Mūsu nozares zinātniskā ražošanas apvienība «Stekloplastik» piedāvāja litija hlorīda pievienošanu šihtai, vienlaicīgi aizvietojot arsēna oksīdu, špatu un kālcija nitrātu. Diemžēl, zinātniskais sagatavojums šādam eksperimentam bija vājš, proti, plāns ārzemju literatūras pārskats un neliela eksperimentāla stikla kausējums.

Mūs vilināja tas moments, ka vienlaicīgi varam atbrīvoties no divām kaitīgām vielām. Lai samazinātu zaudējumus neveiksmes gadījumā, eksperimentu realizējām tikai uz vienas krāsns, kas prasīja no mūsu puses ne mazumu pūļu un izdomas. Mūs drošināja arī tas moments, ka faktiski šihtai mēs pievienojām tikai 0,5 procentus litija hlorīda, rēķinot sausā vielā.

Bet dzīve ienesa divas nopietnas problēmas mūsu eksperimentā: pirmkārt, nepietiekama skābekļa satura dēļ stikla masa mainīja krāsu, un samazinājās tās siltuma «caurspīdība», līdz ar to temperatūras stikla masā, un izmainījās krāsns režīms; otrkārt, elektrokrāšņu nodaļā strauji paātrinājās zemfiljēru zonas dzesētāju bojāšanās.

Ja pirmo problēmu praktiski izdevās novērst, tad otrā izrādījās tā pēdējā nagla, kas lika pārtraukt mums eksperimentu, jo nebija skaidrs šis bojāšanās mehānisms un tās izraisošie cēloņi. Neizdevās arī sasniegt stabilas izstrādes īpatnības.

Kādi tad ir eksperimenta rezultāti?

Ražību kritums uz elektrokrāšņu pārbaudes zonas bija par 15—20 procentiem, masveida ražošanai vēl vairāk — 20—30 procentu. Patiesības labad jāpiezīmē, ka bija arī atsevišķi labi darba momenti ar trūkstamību — 1,8—2,5 pilieni stundā. Izmēģinātie elektrokrāšņu darba režīmu varianti jūtamus uzlabojumus nedeva un kļuva skaidrs, ka bez fundamentālas zinātniskas izpētes tālākā stikla izmantošana neattaisnojas.

Soreiz nākas samierināties ar zaudējumu gan morālā, gan materiālā ziņā. Stikla kausēšanas cehā tie ir ap 75 tūkst. rbļ.

ALDIS ZEIBOTS,
vecākais inženieris tehnologs

Arodbiedrības dzīve

Par komisiju padarīto

Soruden vienā no mūsu lielākajām sabiedriskajām organizācijām — arodbiedrībās — pārskati un vēlēšanas. Arī mūsu, aušanas ceha. Tad, vērtējot iepriekšējos trijos gados paveikto, domāsim, kā strādāt tālāk.

Daudz svaigu vēsmu arodbiedrību dzīvē sola arī arodbiedrību jaunās koncepcijas vispārīgie principi, kurus esam apspriedušī un pārrunājuši kopā ar arodaktīvu.

Katrā ceha arodkomitejas sēdē tagad uzklausām un analizējām arī kādas komisijas darbu. Tā aprīlī atskaitījās **Ļubova Lūsiņa** par paveikto ražošanas masu un darba algas un normēšanas komisijā. Katru mēnesi pēc ražošanas rādītājiem tiek noteikta labākā maiņa un brigāde, bet katru ceturksni — labākie savā profesijā. Visas kandidatūras, kas tiek izvirzītas apbalvošanai, iepriekš tiek apspriestas un saskaņotas ar maiņas kolektīvu. Darba algas komisijas locekļi katru mēnesi pārbauda ienākuma nodokļa ieturēšanas pareizību. Bez tam, uz strādājošo vēlēšanos pārbauda nopelnītās algas aprēķina pareizību.

Maija sēdē mums atskaitījās ceha administrācija, kurai regulāri prasām novērst radušos defektus un nodrošināt mūsu strādājošajiem normālus darba apstākļus. Uz mūsu, šķiet, jau mūžseno jautājumu par tekošo jumtu ceha priekšniece paskaidroja:

— Jumtu remontus rūpnīcā organizē galvenā mehāniķa daļa. Mūsu ceha «rinda» ir pēc 1., 5., 6. ceha. Pagājušo gadu savu rindu, t. i., remontu, nesagaidījām, taču šogad b. **Dudelis** mums to sola jau pirms Jāņiem...

Bieži arodkomitejai nākas uzklausīt strādnieku pretenzijas par nenoturīgo mikroklimatu cehā. **Astrīda Aizsilniece** paskaidroja:

— Sovasar stāvoklim jābūt krietni labākam. Ja atdzesēto gaisu pagājušajā gadā saņēma tikai šķeterētava, tad tagad jau viss cehs ir tehniski gatavs to saņemt.

(Nobeigums 2. lpp.)

Par komisiju padarīto

(Sākums 1. lpp.)

Bez tam dienas maiņas personāls paveica ari ļoti nepatīkamu, taču vajadzīgu darbu — kapitāli iztīrija zemgrīdas ventilācijas kanālus.

Austuvē gaiss uzlabosies, jo noņemta daļa hidraulisko steļļu. Gada beigās savu mūžu būs nokalpojušas arī atlikušās.

Īpašu vērību ceha kolektīvs pievērš arī teritorijas ļabiekārtošanai —pagājušo pirmdien ceha zālājā tika ierīkotas puķu dobes, tā ka rudenī šoreiz mums būs augošu dāliju izstāde...

Nākamajā ceha arodkomitejas sēdē paredzēts izskatīt dzīvokļu, sadzīves un dārzkopības komisijas un kultūras komisijas darbu.

INTA INDRIKSONE,
4. ceha arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja

Atgriežoties pie publicētā

Un atkal viss atkārtojas

(Pārdomas pēc 4. maiņas sapulces)

Runāts tika daudz, bija konkrēti priekšlikumi, tomēr par maz mēs domājam par savu strādnieka godu, par to, kas stāv pāri mūsu kopīgajai ikdienai.

Kā es ieņemos šo strādnieka godu? Tas ir — pildīt plānu. Dot kvalitatīvu produkciju. Kaut nedaudz sekmēt maiņas kolektīva kopturēšanos.

Plānu mēs izpildām, bet ar kādām grūtībām! Novecojusi tehnika, zema ražošanas kultūra, un var teikt, ka nav līdzsvarojuma ar apkalpojošo personālu. Bet mums visiem ir skaidrs, ka laba darba organizācija ir visa sākuma sākums.

Kvalitatīvu produkciju nodrošinām mēs, operatori, ar tehnologu un palīgdienestu palīdzību. Kā jau bija rakstīts mūsu vēstulē redakcijai, vistiešākie palīgi kvalitātes nodrošināšanā ir tehnologs un ražošanas apmācības meistars. Cik man zināms, šīs amatpersonas ar kvalitātes jautājumiem nodarbojas par maz. Tas nozīmē, ka rublis tiek vērtēts augstāk par strādnieka godu. Un varu teikt, ka šobrīd mūsu maiņas kolektīvs ir gandrīz izīriis.

Maiņu kopā tura visupirmām kārtām maiņas trijstūris — maiņas priekšnieks, tehnologs un palīgdienests. No viņu darba un izskaidrošanās ar mums, operatoriem, veidojas tas mikroklimats, kas vajadzīgs radošai strādāšanai. Ja kolektīvam ir skaidra perspektīva, tas atrašs enerģiju, veidojas jaunas tradīcijas un vīsādi citādi palīdz darbā.

RENĀTE STINTMANE,
operatore

Vajag skaidru perspektīvu

— Mums bieži pārmet, ka mēs neapmeklējam sapulces, bet mēs tās neapmeklējam tikai tāpēc, ka tajās ļoti maz konkrētu lēmumu. Ja pat viens, vismazākais jautājums tiktu atrisināts sapulcē, tad interese par sapulcēm palielinātos, — tā 4. maiņas sapulce izteicās operators **Marjans Slišāns.** Laikam viņam ir taisnība. Cik bieži šīs sapulces norit vienveidīgi: aicinājumi, tukši spriedelējumi: parunāja un izklīda. Bet tā gribētos, lai sapulces palīdzētu, lai tās nenogurdinātu, lai nevalditu garlaicība, lai būtu interesanti, lai tās ritētu spraigi, lietiškā un konstruktīvā garā un dotu reālu labumu.

Šo sapulci par garlaicīgu nosaukt nevar. Liekas, ka vienaldzīgo šoreiz nebija. Daudz vētraiņu runu, konkrētu priekšlikumu, vēlmju. Skanēja pārmetumi. Kāpēc bija pulcējušies? Lai parunātu par grūtībām, par ceha problēmām. Uzaicināts bija rūpnīcas direktors **Inārs Poļaks.**

Lasītāji noteikti atceras publikācijas par 2. ceha problēmām. Operatori aktivizējušies. Negrib strādāt pa vecam: strīdas, ierosina, pierāda. Pat rēķina. Skaita «aizplūstošā» eļļotāja litrus, atbildīgo un vienlaikus bezatbildīgo darbinieku algas, nepiedod priekšniecībai kļūdas. Grib visu saprast, uz visiem jautājumiem saņemt paskaidrojumus un atbildes, grib, lai viņus uzklausa direktors, arodbiedrības komiteja, partijas līderi, redakcija. Grib, lai viņiem palīdz. Jautājumi atkārtojas. Par pāreju uz jauno darba samaksas sistēmu, par dzīvokļu celtniecību, par ne vienmēr labo stikla lodīšu kvalitāti, par cilvēku lielo noslogojumu, par strādājošo skaita samazināšanu, par palīgsaimniecību, par darba organizācijas pārveidošanu cehā, par «liekiem» cilvēkiem, par to, kam jāveic nogriezumi, par maiņu tehnologu darbu, par meistara palīga lomu un viņa atrašanās vietu cehā, par instruktora pienākumiem, par eļļotāja zudumiem, par brāķa spolēm un vakara maiņām, par daudzām citām problēmām.

Konkrētus priekšlikumus izteica operators **Vladimirs Svistuhins.** Viņš, piemēram, ierosināja atļaut operatoriem pašiem izdarīt nogriezumus, kā arī ceha vadibai padomāt par to, lai atslēdznieki automātiķi darba laikā pastāvīgi atrastos cehā, lai vajadzības gadījumā viņi nebūtu jāmeklē. Tepat sapulcē tika nolemts, ka nogiezumus izdaris tikai paši operatori un tos varēs nodot nākošās maiņas kontrolieriem. Runājot par atslēdzniekiem automātiķiem noskaidrojās, ka galdi viņu darbam cehā jau ir gatavi, un viņi pastāvīgi uzturēsies starp agregātiem cehā. Vladimirs Svistuhins sagatavojis plašu vēstuli ar priekšlikumiem, no kuriem daži ir analogi operatora **Vladimira Volkova** izteiktajiem. Vēstule nodota ceha tehnologei **Dacei Ķepītei.**

Konkrētus un lietišķus priekšlikumus izteica operators **Marjans Slišāns.** Viņš operatoru vārdā griezās pie vadības ar lūgumu jau laikus paziņot par to maiņu ātstrādi, kas iekrīt svinamās dienās, kā arī iepriekš paziņot par agregātu apturēšanu nepieciešamības dēļ. Tālāk viņš vērsa sevišķu uzmanību uz eļļotāja savākšanu, paziņojot, ka maiņas laikā kanalizācijā (caur attīrīšanas ierīcēm) aizplūst vairāki desmiti litru eļļotāja.

Pēc tam Marjans griezās ar jautājumu pie ceha vadibas: vai ir pareizi pieskaitīt balles par sapulču neapmeklēšanu? Ceha priekšnieks **Andrejs Grasis** atzīmēja, ka ražošanas sapulcēs strādniekiem jāpiedalās.

Operators **Genādijs Demjaņenko:** — 400—500 kg produkcijas katru dienu tiek atgriezta no spolētavas ne jau operatoru vainas dēļ. Mūs apgādā ar brāķa spolēm.

Operatore **Renāte Stintmane:** — Kad strādājam svētku dienās, mūsu bufetē nav ko ēst.

Protams, uz šādām piezīmēm jāreaģē, jo trūkumus var novērst. Un tādu viegli izlabojamo trūkumu, liktos — sikumu, ir daudz. Varbūt vairāk un labāk, aktīvāk jārīkojas pašiem operatoriem, negaidot, kamēr kāds cits to izdarīs? Nevajag samierināties. Nākamā sapulce taču notiks tikai pēc mēneša. Kas šajā laikā izmainīsies? Redakcija pacentīsies atgriezties pie šiem jautājumiem. 4. maiņas kolektīvam vajadzētu padomāt arī par psiholoģisko klimatu. Tagad par maiņas priekšnieci strādā jaunā speciāliste **Jeļena Potjomkina.** Strādā apzinīgi, ieinteresēti. Bet pagaidām viņa ir tikai statistes lomā. Ļoti žēl. Un tā nav viņas vaina. Svarīga loma te ir visam kolektīvam. Kurš gan cits palīdzēs, dos padomu, atbalstīs? Kolektīvam jāiet pretī labam cilvēkam.

VALENTĪNA MUCIŅA

Dienas kārtībā — palīgsaimniecība «Ezernieki»

Jaunākajā PSRS Ministru Padomes 1989. gada 6. aprīļa lēmumā par PSRS iedzīvotāju labāku apgādi ar pārtiku ir paredzēts palielināt lauksaimniecības produkcijas ražošanas apjomus, arī nostiprināt un attīstot uzņēmumu lauku palīgsaimniecības. Teikts gudri, bet tas arī nozīmē, ka ir pienācis laiks no tukšas plāpāšanas par palīgsaimniecībām un palīgsaimniecību nicināšanas pāriet uz to maksimālu attīstību, vispirms no uzņēmumu puses.

Jāizbeidz runas par palīgsaimniecības likvidēšanu. Zemi atstāt neapsaimniekotu aizliedz likums. Cik zinu, valdībai ir padomā izstrādāt likumu par soda naudas uzlikšanu, ja netiks izmantots vai slikti izmantots kāds zemes hektārs. Un domāju, ka nopelama ir dažu rūpnīcas atbildīgu darbinieku nostāja atņemt līdzekļus «Ezerniekiem», motivejot to ar līdzekļu trūkumu. Pašlaik ir izstrādāts melioracijas projekts, kura koptāme maksā 280 tūkst. rbļ., un šogad tiek gatavots projekts 11 iecirkņa nosusināšanai, apmēram par 250 tūkst. rbļ. celtniecības darbiem.

Ņemot vērā līdzekļu trūkumu, esmu vienojies ar melioratoriem par vienu gadu pagarināt objekta izbūvi. Sogad nosusināšanas darbiem paredzēts izlietot 50—65 tūkstošus rubļu, ceļa būvei — 20 tūkstošus un projekta pabeigšanai — 15 tūkstošus rubļu, kopā ne vairāk par 100 tūkstošiem agrāk plānoto 200 tūkstošu rubļu vietā. Te gan atkāpju vairs nedrīkstētu būt.

Sagatavošanas darbi objekta nosusināšanai jau sākušies. Palīgsaimniecības traktoristi nodarbojas ar objekta atbrīvošanu no krūmiem. Sagatavoti un izvesti pāri par 400 kubikmetru šķeldas sagatavošanai atbilstoša materiāla. To jūnijā pārdos Smiltenes MRS. Pēc nosusināšanas abos iecirkņos būs ap 200 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, pamatā tīrumi, ap 20—30 ha pļavu.

Otrs darba virziens ir cūku kūts celtniecība. Pērngad atradu partneri savstarpējai sadarbībai — Limbažu rajona 55. arodvidusskolu, kas tagad pārdēvēta par Ozolu lauksaimniecības skolu. Noslēgts savstarpēji izdevīgs ilgtermiņa sadarbības līgums, kurā pirmām kārtām paredzēta cūku kūts celtniecība. To veica skola saimnieciskā kārtā ar savu darba spēku, rūpnīca palīdzēja ar līdzekļiem un materiāliem. Paldies galvenajam grāmatvedim **Andrejam Migleniekam,** jo solītie līdzekļi skolai precīzi tika pārskaitīti. Esmu nokļuvis neērtā situācijā, jo joprojām nevaru atdot aizdotos 10 tūkstošus ķieģeļu Limbažu rajona celtniekiem. Cūku kūts pirmā kārta 450 barokļiem tika nodota ekspluatācijā straujos tempos, kā līgumā paredzēts — līdz 1988. gada 1. novembrim. No rūpnīcas šai būvei saņēmām 7 t cementa un 1050 ķieģeļus.

Patlaban turpinās cūku kūts otrās kārtas celtniecība. Ar materiāliem rūpnīca joprojām palīdz slikti, tāpēc jāmeklē tie cituviet. Patlaban vaislinieču kūts ir zem jumta un jāsāk iekšējie darbi. Kā parasti trūkst cementa un ķieģeļu, nav bloku grīdām un dzelzs armatūras aizgaldiem. Lūk, par ko vajadzētu padomāt rūpnīcas apgādes darbiniekiem! Problēmas ir lielas, un tās operatīvi jārisina, jo pēc līguma paredzēts šo objektu nodot ekspluatācijā 1. septembrī.

Patreiz būvējam vēl vienu kopēju objektu — zāles miltu agregātu, kuru paredzēts nodot ekspluatācijā līdz 1. jūnijam. Ceļam arī graudu kalti klēti ar kombinētās lopbarības sagatavošanas cehu. Tas jāpabeidz 1990. gadā. Visiem minētajiem objektiem šogad nekādi līdzekļi no rūpnīcas netiks prasīti. Vienīgais lūgums — palīdzēt ar dzelzs materiāliem, bet vēlāk būs nepieciešama automātiķu palīdzība iekārtu uzstādīšanā un regulēšanā lopbarības sagatavošanas cehā. Būs vajadzīga arī degviela zāles miltu agregātam.

Trešais darbības virziens ir siltumnīca. Bija vairāki varianti.

Beidzot nolēmām atgriezties pie sadarbības ar Valmieras padomju saimniecību, tikai nevis rekonstruējot veco Valmiermuižas siltumnīcu, bet gan ceļot jaunu blakus esošajai padomju saimniecības dārzniecībai. Mēs projektējam un gādājam materiālus, bet «Valmiera» veic būvdarbus. Pēc tam, uz līguma pamata ieguldīto līdzekļus saņemsim atpakaļ natūrā — dārzeņos un ziedos.

Tādas īsumā ir palīgsaimniecības celtniecības darbu perspektīvas.

Par produkcijas ražošanu. Patlaban palīgsamniecībā ražo divus produkcijas veidus: medu un cūkgaļu. Medu ražojam trešo gadu, un to pamatā saņem rūpnīcas bērnudārzi. Bišu drava šogad strādā uz nomas līguma pamata. Visas 54 saimes nodotas nomniekam, kurš uz līguma pamata nodod mums medu. Ņemot vērā biškopības slikto stāvokli visā republikā, preču medus šogad paredzēts iegūt tikai 275 kg. Bija grūtības cukura saņemšanā.

Si mēneša vidū saņēmām pirmo produkciju — cūkas gaļu. Gaļu kopā ar 1 šķiras subproduktiem pārdeva 2900 rubļu vērtībā, kopsvarā 1095 kg. Ja viss iecerētais izdosies, šogad vēl piecas reizes realizēsim gaļu tādā kārtībā, kā to noteiks arodkomiteja un darba kolektīva padome. Realizācijas vieta — kulinārijas veikals.

Sakarā ar melioráciju šogad un acīmredzot arī nākamajā nekāda augkopības produkcija ražota netiks. Tas, protams, atsauksies uz gaļas ražošanas tempu palielināšanu. Gaļas ražošanas straujāku attīstību patlaban ierobežos arī tas, ka jāatlasa nākamās sivēnmātes. Tuvāko gadu laikā varēsim nobarot ap 400 cūku gadā, kā arī saņemt pašizaudzētus sivēnus.

Pagaidām palīgsaimniecība strādā ar zaudējumiem. Si gada 4 mēnešos izdevumi par 10,1 tūkstoti pārsniedz ienākumus. Sogad runāt par peļņu nav iespējams, bet par zaudējumu samazināšanu gan: salīdzinājumā ar pagājušo gadu — vismaz par trešo daļu. Sakarā ar republikas pāreju uz pašfinansēšanos arī mēs nopietni domājam par ekonomisko rādītāju uzlabošanu.

LAIMONIS VADONIS,
palīgsaimniecības «Ezernieki» vadītājs

DOSAAF

Stučkā notika Baltijas sacensības kuģu modelismā. Rūpnīcas komanda izcīnīja trešo vietu.

Individuāli: D. ŅIKITINS — 1. vieta, A. SAMBUROVS — 2. vieta, H. BELUSS — 4. vieta, A. ANAŅJEVS — 4. vieta.

●

Rūpnīcas spartakiādē šaušanā pagaidām ir piedalījušās trīs komandas: 2. ceha V maiņa, 2. ceha I maiņa, 4. ceha I maiņa.

Šaušanas sacensības pagarinātas no 24. maija līdz 2. jūnijam. Apbalvošana notiks 2. jūnijā pl. 16.

●

Stučkā startēja rūpnīcas komanda kuģu modelismā 4. ceha meistara palīga ALEKSANDRA ANAŅJEVA vadībā. Komanda izcīnīja 1. vietu.

Individuāli: I. VALTERS — 1. vieta, A. SAMBUROVS — 1. vieta, D. ŅIKITINS — 2. vieta, I. Samburovs — 2. vieta, A. ANAŅJEVS — 3. vieta.

●

Rīgā startēja rūpnīcas automodelisti individuālajās sezonas atklāšanas sacensībās.

E-2 klasē: 5. vietā JĀNIS DREIMANIS, 6. vietā — GINTS PRIEDKALNS, 7. vietā — EDMUNDS PAVLOVICS, 9. vietā — INGUS CĀKURS.

E-3 klasē: 1. vietā — MARGOTS JERKINS.

Radiovadāmo modeļu dažādās klasēs mūsu pārstāvji ierindojās sekojoši: IMANTS JERKINS — 2. vietā, JĀNIS BROKERS (juniors) — 3. vietā, JĀNIS BROKERS (seniors) — 6. vietā, EGILS VESPERIS — 1. vietā.

Jaunieši un jaunietes!

Ja jums ir vēlēšanās nodarboties ar vindsērfingu, braukšanu ar vējdēli, lūdzam pieteikties 2. cehā pie trešās maiņas operatoriem **Sergeja Volkova** vai **Sandras Bānes.**

Aicina «Pulss»

Viena no darba formām, kuras uzdevums ir uzlabot iedzīvotāju medicīnisko apkalpošanu, ir mediķu kooperatīvu izveidošana. Arī pie Valmieras rajona centrālās slimnīcas sācis darboties kooperatīvs «Pulss». Tajā strādā rajonā plaši pazīstami dažādu slimību speciālisti — medicīnas zinātņu kandidāts JURIS APSĪTIS (acu slimībās), nervu slimību ārsti GUNTIS CĒSNIEKS un VOLDEMĀRS TĒRAUDS, deguna, kakla un ausu slimību ārste MĀRA TERAUDA, kā arī ārsti citās specialitātēs. Paredzams, ka viņiem tuvākajā laikā pievienosies arī ginekologs.

Kooperatīvā praktizējošie ārsti katram apmeklētājam velti 30 minūtes (poliklinikā strādājošie ārsti — 10 līdz 15 minūtes).

Pieteikties var pa telefonu 29272 vai arī Valmieras poliklinikas V stāva 523. istabā katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no pl. 9 līdz 12 un no 15 līdz 17.

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību **Vijai Dalkei** sakarā ar brāļa pēkšņo nāvi.

2. ceha elektrokrāšņu nodaļas
2. maiņas kolektīvs

18. ceha kolektīvs skumst kopā ar **M. Glavecki** sakarā ar viņa tēva nāvi.

●

Dziļajās bēdās esam kopā ar **Aivaru Dubru,** pavadot tēvu kapu kalniņā.

1. ceha kolektīvs

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofsets tehnika. Tirāža 800 eks.
«Валмиерский химик» («Валмиерас химикис») — издание парткома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать. 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.

Pasūt. Nr. 3255